

Purrning till en gråkall morgon. Frukost, koka choklad. Stuvner mackor, korv etc. Skridskor, tändstickor, stjärtlappar. Att det kan bli så mycket när man bara skall ut en sväng i vintern för att få drömma lite om sommarn.

Kursen ställs mot Kallhälls station för att vi ska kunna plocka upp ev pendeltågsfarare, och sedan bär det ut till Ängsjö friluftsgård. Under tiden har solen vaknat och skakat molnen av sig, och snart strålar den från en helt klar himmel. Gråkyllan viker så småningom, och livsandarna vill äntligen sätta lite fart på kroppen. Vid Ängsjö strålar vi ihop med flera M-seglare, och så småningom blir vi ett femtontal som med pulkor, skidor, skridskor och all annan packning drar oss mot isar och backar. På den plogade banan på sjön kan vi då äntligen sträck ut och vädra långfärds-skridskorna. Jo pytt! Oträning, dålig kondition, knagglig is och en stilla bris gjorde rundorna ganska mödosamma, till och med vurpor till råga på allt. Dock, solen strålar på, snökristallerna gnistrar som briljanter, och pimpel-fiskarna vinkar till oss (eller var det abborrarna de försökte lura?). Magen börjar knorra och tårna kändes kalla, så nästa etapp, dagens huvudaktivitet (?), började locka. Så småningom sprakade en grilleld, och som alltid satt den

första korven på pinnen redan innan lågorna hade fått riktigt fäste i den sura veden. Men finns det något som smakar så gott som sotig rå korv en gnistrande vinterdag? Det skulle vara termoschoklad i så fall. Allt åtbart försvann under allmänt glam och pulkorna började locka även "gamlingarna". Glada stunder rinner fort iväg och flera började tänka på hemfärd.

Fullt i farten bland pigga vintersportare!

Sakta promenad upp mot friluftsgården med ett myller av folk. Hundratals på skidor, bl a en knattetävling. Vi var alla överens om att vi haft en strålande vacker och trevlig dag, och vi var också övertygade om att alla som inte kom, i alla fall inte kunde ha haft det bättre. Hjärtligt välkomna nästa gång skönheten ligger uppe och väntar på islossningen.

Hälsningar från Ängsjö
och från Bosse i M25/32

ALL VÅR BÖRJAN BLIVER SVÅR -en rapport från M15-16:s nya ägare

Efter mycket letande och studerande av annonser blev Stefan och jag (Hans) sent i augusti ägare till Alfreds fina M15-16.

Säsongen led mot sitt slut, men några turer skulle vi hinna med. Det kanske ska påpekas att vi båda två är på nybörjarstadiet när det gäller segling, även om Stefan gått både navigationskurs och varit på seglarläger.

En veckas segling i Stockholms skärgård med toppenväder i vårt företags regi under sommaren 1984 hade givit oss båda mersmak för båtlivet. Affes fina båt tyckte vi var perfekt; välutrustad, välvårdad och i rätt prisklass med tanke på att det var vårt första båtköp.

Affären gjordes upp sent på säsongen, vilket gjorde att vi bara hann ut fyra gånger under hösten. Trots det lyckades vi få några fina seglardagar som lärde oss en del om segellevets egenheter.

Första seglingen helt ensamma var naturligtvis spännande. Efter en del lirande lyckades vi få ut båten helskinnad från våra trånga kajplats. Fint väder och lagom vind gjorde att vårt självförtroende växte; det här skulle vi nog lära oss!

Det första man får lära sig av båttidningarna är att det är av största vikt att kunna gå i hamn på ett snyggt sätt. Här gjorde vi vårt första misstag. Ovan vid de tekniska lösningarna fick undertecknad inte ner förseglet när vi skulle lägga till i lä bakom Sandskär. Det var bara att gå ut igen och göra om manövern. Undrar om de som låg för ankar hade roligt åt vår lilla extramanöver? Nu lär vi nog inte tabba oss på den detaljen igen.

Segling nummer två gick mycket fint, med god vind och fin fart, ända till ca 75 meter före vår kajplats! Innanför vågbrytaren hostar motorn till och stannar. Orsak: bensinbrist. Inte på det allra bästa stället kanske, men efter några snabba paddeltag kan vi lägga till vid en brygga för påfyllning och vidare färd mot vår egen brygga. Nu kollar vi alltid tanken före avfärd!

Den sista seglingsdagen gav prov på det hårdaste väder vi varit ute i. Frisk vind gav grov sjö; vi fick lägga i ett rev och sätta stormfocken. En åtgärd som kanske inte hade varit nödvändig för mer erfarna seglare, men det gjorde oss lite lugnare i alla fall. Dessutom fick vi lära oss att reva.

Den kanske allvarligaste incidenten inträffade denna dag genom att vi lyckades få en kraftig gipp. Farten stoppades upp helt och vi fick kraftig slagsida med lite vatten i båten. Eftersom vi var ovana vid situationen blev vi osäkra, men vi lyckades reda upp det hela med hjälp av några goda råd som satt någonstans i bakhuvudet.

Efter diskussion med mer erfaret folk har vi fått veta att storseglet antagligen var för hårt skotat vid den manöver vi gjorde. Det redde i alla fall upp sig, och nästa gång vet vi förhoppningsvis hur man tar sig ur dylika situationer snabbare.

Som om inte detta skulle räcka för denna dag fick min vän Stefan för sig att han helt enkelt var tvungen att testa vattentemperaturen så här sent i september. Han försvann därför överbord ca en meter från vår brygga. Eftersom han upptäckte att vattnet inte var så varmt fick jag dra upp honom sedan jag lagt till.

Det mest spännande momentet under säsongen tänkte vi oss att avmastningen skulle bli. Vi gav oss av en blåsig kväll i skydd av mörkret för att masta av. Efter en viss möda och lite besvär fick vi av masten och kunde andas ut. Windexen fick ju justeras en aning, men annars gick det bra.

Sista turen för säsongen fick bli för järngenua över fjärden till vår vinteruppläggningsplats. Efter tvättning, uppallning och urstädning var det sags för vintervila efter en kort första säsong.

Har då den korta säsongen fått oss att ångra båtköpet? Nej, knappast! Vi kan knappast vänta till Mälarens klarblå (kanske inte?) vatten ligger framför oss igen, och det blir dags att sjösätta.

Nytt kapell håller på att sys och andra utrustningsdetaljer ses över under vintern. Seglingslitteraturen studeras och navigationsteorin skall bli uppfräschad innan våren och vårrustningen. Snart är det sommar igen och vi får möjlighet att förbättra seglingskunskan och det ska bli kul.

Hoppas att inte denna rapport får övriga Mälarbåtsentusiaster att fly när de ser vårt segelnummer. Om inte så kanske vi ses någonstans i sommar!

Hälsningar Hasse och Stefan i M15-16
Västerås

TRÄNINGSEGLINGAR PÅ VARDAGKVÄLLAR

I Sigtuna seglar vi träningsseglingar
på Onsdagar. 21maj. 28maj. 4juni. 11juni. 18juni.
20Augusti. 27Augusti. 3September. 10September.

Träningsseglingar förekommer även på tex SSK i Stockholm
fråga Rolle M15-10

Likaså i Järna på försommaren fråga Stig M25-11

Vi som kappseglar skulle tycka att det vore trevligt
om lite fler kom med på regattor och träffar,
ett sätt att få ett grepp om hur det går till under en kappsegling
är att ringa någon av oss som kappseglar.

Vi ser gärna att det kommer med andra M25/15 ägare med oss
som gaster, det är ej så komplicerat som många tror!

ps. i Sigtuna brukar Kjell M25-4 samt Dick M25-28 och
Hans M25-63 träningssegla.